

var således ikke kommet for langt, men valgte af en eller anden årsag – angiveligt fordi de ikke havde været istand til at få radiokontakt med den anden besætning – at flyve til Bøtø i stedet for at fortsætte mod Værløse.

Om missionens mål hedder det lidt divergerende i de britiske kilder:

1. »... on a Ranger to the Vaerlose area in conjunction with Verdict 20 carrying flares«.

(Air 27/1792. App. 115 + Air 50/139. Wymans and Greenes report)

2. »... on a Ranger flare-dropping effort to the Copenhagen area and Marrebaek«.

(Air 27/1792. App. 116 + Air 50/139. Caine and Tindallscombat report)

3. »Took off from Volkel with Verdict 20 on a flare dropping ranger to the Copenhagen area ... [Wyman/Greene]

Up from Volkel on Ranger to Copenhagen area carrying flares«.

[Caine/Tindall].
(Air 27/1991. 406 Sqdn. ORB).

Der synes ikke at herske tvivl om, at hovedmålet var Værløse, og at det først og fremmest var her, man skulle hen.

Jeg tror, at de to forfattere vil lede forgæves efter en »dybere« årsag til angrebet på Bøtø, jævnfør note 21 og note 25. Missionen var en ganske almindelig ranger/intruder mission mod et ganske almindeligt mål – bortset fra, som det påpeges, at besætningerne meldte sig frivilligt til den. Det var nu heller ikke så ualmindeligt. Især blandt dag-intruder/ranger enhederne var et privat initiativ almindeligt. Flyvepladserne i Danmark, hvad enten det drejede sig om deciderede natjager-baser eller blot gemene »landings strips«, blev intensivt efterstræbt i april 1945. Ofte af bombebærende intruder/ranger Mosquitos. Dette mønster skyldes den nøgne militære kendsgerning, at den

allierede fremrykning pressede Luftwaffes fly op på de Slesvig-Holstenske og danske flyvepladser i stort tal. Dette betød en geografisk indsnævring af mål-mulighederne for intruder/ranger maskinerne. Den kendsgerning, at der ofte blev medbragt bomber, kan skyldes, at der med disse store koncentrationer af tyske fly var noget at ramme.

Såvel disse missioner som de jagerbombeangreb på u-både, der refereres til i note 21 havde en ren krigsmæssig baggrund. Dette er iøvrigt også indgående (ja, jeg vover pelsen) beskrevet i vores bog. □

Cand.mag. Henrik Skov Kristensen

Kommentar fra Kaj Jepsen Pedersen:

I artiklen »Bøtø Flyveplads« af Gunnar Skovgaard-Hansen (G.S-H) og Paul E. Ancker (POL) mener forfatterne det »korrekt at fremhæve, at billedteksterne indeholder et betydeligt antal fejlfortolkninger, hvilket kan skyldes, at flyvefaglig ekspertise ikke har været inddraget i bedømmelsen af den fotografiske dokumentation.« (Side 1).

I en historisk undersøgelse er der altid en risiko for at man bedømmer tingene forkert på det foreliggende grundlag, med det resultat, at man må foretage en omvurdering, når yderligere materiale foreligger. Undertegnede, der af Henrik Skov Kristensen (HSK) blev bedt om at bruge min flyvefaglige ekspertise (akkumuleret over ca. 20 år) på at vurdere de i hans artikel brugte billeders indhold, er således alene ansvarlig for det »betydelige antal fejlfortolkninger«. Jeg finder det derfor ærgerligt, at G.S-H og POL ikke præcist opregner billede for billede hvilke fejl jeg har gjort. Selv har jeg efter en nøje gennemlæsning af d'herrers artikel – en i øvrigt rigtig udmærket lokalhistorisk sag – på mit derved udvidede grundlag fundet to fejl – ikke just »et betydeligt antal«!